

Ministerstvo zemědělství

Sekce Ústřední pozemkový úřad

Těšnov 17, 117 05 Praha 1

Telefon: 221811111
Telefax: 222310660
ID DS: yphaax8

47256/2012-MZE-13311

000102315091

SPISOVA ZN.: 2RP642/2012-13301
Č.j.: 47256/2012-MZE-13311

Dle rozdělovníku

DATUM: 30. 3. 2012
VYŘIZUJE: Ing. Petr Trombík

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo zemědělství - Ústřední pozemkový úřad jako příslušný orgán ve smyslu ust. § 22 písm. e) zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, přezkoumalo na základě odvolání Rudolfa Polívky, bytem Třebnouševy 24, 508 01 Hořice a Ing. Jaroslavy Karešové, bytem Malostranské náměstí 272/1, 118 01 Praha 1, zastoupených JUDr. Ing. Martinem Florou, Dr., advokátem se sídlem Lidická 57, 602 00 Brno, rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Jičín, č. j. PÚ-02/99/04/57/Luk A-30 ze dne 24. 1. 2008 a rozhodlo podle ust. § 59 zákona č. 71/1967 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, takto:

**odvolání se zamítá,
rozhodnutí Ministerstva zemědělství - Pozemkového úřadu Jičín
č. j. PÚ-02/99/04/57/Luk A-30 ze dne 24. 1. 2008 se potvrzuje.**

O d ů v o d n ě n í

Ministerstvo zemědělství - Pozemkový úřad Jičín (dále jen PÚ) vydalo dne 24. 1. 2008 rozhodnutí č. j. PÚ-02/99/04/57/Luk A-30, kterým schválilo návrh komplexní pozemkové úpravy (dále jen KPÚ) v k. ú. Třebnouševy, zpracovaný Ing. Danou Řehákovou, která je osobou úředně oprávněnou k projektování pozemkových úprav a je pracovníkem PÚ.

Proti výše uvedenému rozhodnutí podali odvolání Rudolf Polívka bytem Třebnouševs 24, 508 01 Hořice a Ing. Jaroslava Karešová, bytem Malostranské náměstí 272/1, 118 01 Praha 1, oba zastoupení JUDr. Ing. Martinem Florou, Dr., advokátem se sídlem Lidická 57, 602 00 Brno. Toto odvolání bylo podáno včas a u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Odvolatelé podali odvolání pro nesprávnost skutkových a právních zjištění orgánu prvního stupně, dále pro existenci hmotněprávních vad v obsahu napadeného rozhodnutí a v řízení, které mu předcházelo. Následně bylo právním zástupcem zasláno PÚ obsáhlé doplnění důvodu odvolání.

Protože řízení o pozemkových úpravách nebylo ukončeno před účinností zákona č. 500/2004 Sb. (nového správního řádu), bylo při rozhodování o odvolání postupováno v souladu s ust. § 179 odst. 1 tohoto zákona podle dosavadních předpisů, tj. podle zákona č. 71/1967 Sb., o správní řízení (správní řád).

Na základě podaného odvolání Ministerstvo zemědělství - Ústřední pozemkový úřad (dále jen „ministerstvo“) po prostudování spisového materiálu zjistilo následující skutečnosti: v daném případě bylo řízení o pozemkových úpravách v k. ú. Třebnouševs zahájeno PÚ v souladu s ust. § 6 zákona v prosinci 2005. Oznámení o zahájení řízení bylo provedeno veřejnou vyhláškou vyvěšenou na úředních deskách PÚ a Obce Třebnouševs. V souladu s ust. § 6 odst. 6 zákona pozemkový úřad vyrozuměl o zahájení řízení též dotčené orgány státní správy. Na úvodním jednání, které se konalo dne 28. 4. 2006, byli účastníci seznámeni s účelem, formou a předpokládaným obvodem pozemkové úpravy. Na tomto jednání byl rovněž zvolen sbor zástupců vlastníků (dále jen sbor zástupců). Soupis nároků vlastníků byl v souladu se zákonem vyložen na místě příslušným obecním úřadě a to od 9. 7. 2007 po dobu 15 dnů k veřejnému nahlédnutí a rovněž byl doručen všem známým vlastníkům. Návrh plánu společných zařízení (dále jen PSZ) byl projednán s příslušnými orgány státní správy, se sborem zástupců a odsouhlasen zastupitelstvem obce Třebnouševs dne 7. 2. 2007. Vzhledem k nedostatku státní a obecní půdy pro realizaci společných zařízení, přistoupil PÚ k jednání s vlastníky o jejím výkupu k tomuto účelu. Výkupy půdy od vlastníků byly dojednány a realizovány v listopadu 2007 a uzavřené kupní smlouvy byly následně předány příslušnému katastrálnímu úřadu k provedení zápisu vkladu do katastru nemovitostí. Návrh nového uspořádání pozemků byl s vlastníky projednán; při zpracování návrhu bylo přihlédnuto k původnímu umístění pozemků a v co největší míře byly zohledněny připomínky vlastníků. K veřejnému nahlédnutí byl zpracovaný návrh vystaven od 29. 10. 2007 po dobu 30 dnů, jak na PÚ, tak na příslušném obecním úřadě. Současně PÚ vyrozuměl o tomto vystavení návrhu známé účastníky se sdělením, že ve lhůtě pro vystavení návrhu mají poslední možnost uplatnit k návrhu své námitky a připomínky u pozemkového úřadu. Ve stanovené lhůtě podal připomínky pouze pan Martin Polívka, DiS., jako zmocněnec odvolatelů. Obsah připomínek je velmi podobný pozdějším námitkám uvedeným v odvolání. V souladu s ust. § 10 odst. 6 vyhlášky č. 545/2002 Sb., v platném znění, PÚ písemně seznámil zmocněnce se svým stanoviskem. Závěrečné jednání svolal pozemkový úřad na 14. 1. 2008. Požadavek ust. § 11 odst. 4 zákona o tom, že s návrhem musí souhlasit vlastníci nejméně 75% výměry půdy dotčené pozemkovou úpravou, byl splněn (odsouhlasená výměra činila necelých 95,3 % z celkové výměry řešených pozemků), a proto pozemkový úřad rozhodl o schválení návrhu. Po obdržení odvolání proti rozhodnutí o schválení návrhu KPÚ Třebnouševs pozemkový úřad v souladu s ust. § 11 odst. 6 zákona vyrozuměl o obsahu odvolání ostatní účastníky řízení veřejnou vyhláškou a vyzval je, aby se k nim ve stanovené lhůtě vyjádřili. Pozemkový úřad postoupil odvolání ministerstvu společně se svým vyjádřením.

Ze spisu jsou zřejmé další podrobnosti o níže uvedených odvolatelích. Rudolf Polívka a Ing. Jaroslava Karešová vstupovali do pozemkových úprav jako spoluvlastníci každý k id. 1/3 pozemků řešených dle § 2 zákona zapsaných na listu vlastnickém (LV) č. 40 v k. ú. Třebnouševes o celkové výměře 11,0573 ha. Dle návrhu pozemkových úprav jsou pro LV č. 40 navrženy pozemky v k.ú. Třebnouševes o celkové výměře 10,9885 ha. Dle prezenční listiny se odvolatelé prostřednictvím zmocněnce Martina Polívky, DiS., bytem Nádražní 608/IV, Chlumec nad Cidlinou, zúčastnili úvodního jednání dne 28. 4. 2006. Dne 12. 07. 2007 byl zmocněnci odvolatelů doručen výpis ze soupisu nároků. Návrh nového uspořádání pozemků byl se zástupcem odvolatelů projednán. Ze strany odvolatelů nebyla odsouhlasena žádná z postupně předložených variant návrhu nového uspořádání pozemků. Oznámení o vystavení návrhu KPÚ bylo zástupci odvolatelů doručeno dne 30. 10. 2007. V rámci vystavení návrhu nového uspořádání pozemků podal Martin Polívka, DiS. námitku ze dne 26. 11. 2007. Se stanoviskem PÚ k podané námitce byl Martin Polívka, DiS. písemně vyrozuměn sdělením ze dne 9. 1. 2008. Odvolatelé ani jejich zástupce nejsou podepsáni na prezenční listině ze závěrečného jednání, z čehož lze dovodit, že se jednání nezúčastnili.

Proti rozhodnutí ministerstva podali odvolatelé, oba zastoupení JUDr. Ing. Martinem Florou, Dr., advokátem se sídlem Lidická 57, 602 00 Brno, žalobu doručenou Městskému soudu v Praze (dále jen soud) dne 13. 8. 2008. Žalobci v podané žalobě namítli, že rozhodnutí odvolacího orgánu je podle jejich názoru nepřezkoumatelné a nezákonné. Jednotlivé žalobní důvody se v podstatě shodují, s důvody uvedenými v odvolacím řízení. Rozsudkem 9 Ca 287/2008-58-66 ze dne 29. 11. 2011 soud zrušil rozhodnutí ministerstva ze dne 2. 6. 2008, čj. 11222/08-13070/Ži a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Jako důvod zrušení rozhodnutí uvedl soud jeho nepřezkoumatelnost pro nedostatek odůvodnění. Soud vyslovil v odůvodnění názor, že odvolací orgán v dalším řízení se bude muset vypořádat řádně, tj. soudem přezkoumatelným způsobem, se všemi odvolacími námitkami. Dále soud uložil ministerstvu úkol zabývat se také tím, zda odvolatelům v daném řízení přísluší oprávnění hájit a prosazovat veřejný zájem na ochraně životního prostředí a zda mohli odvolatelé být namítanými pochybeními správního orgánu I. stupně, pokud k nim došlo, podstatným způsobem zkrácení na svých právech.

Odvolatelé ve svém odvolání podaným právním zástupcem namítají, že:

1. *Nebyl dodržen postup PÚ dle § 2 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád – princip proporcionality.*
2. *Porušení ust. § 9 odst. 9 zákona, neboť návrh plánu společných zařízení, který byl předložen ke schválení zastupitelstvu obce, neobsahoval náležitosti vyžadované v § 9 odst. 8 zákona a v bodu 7 písm. a) přílohy vyhlášky č. 545/2002 Sb.*
3. *Schválený návrh KPÚ je v rozporu se závaznou částí platného územního plánu obce Třebnouševes, jejíž součástí je i vymezení regionálního územního systému ekologické stability krajiny, přičemž návrh KPÚ v plánu společných zařízení obsah závazných částí územního plánu nerespektuje a směřuje naopak přímo proti němu, neboť nepočítá se zachováním biokoridorů č. 8, 9 a 11.*
4. *Ustanovení § 9 odst. 12 zákona o pozemkových úpravách nelze považovat za generální oprávnění umožňující pozemkovým úřadům, aby při vytváření plánu společných zařízení platné územní plány obcí zcela ignorovaly.*
5. *Zrušení biokoridorů č. 8, 9 a 11 předpokládaných v závazné části platného územního plánu obce Třebnouševes a plánu územního systému ekologické stability (dále jen ÚSES) představuje rezignaci na ustanovení § 2 vyhlášky č. 395/1992 Sb., a má pro místní ÚSES destruktivní charakter.*

6. PÚ vůbec nebyl oprávněn provést zásah do vymezených ÚSES, neboť nesplňuje požadavky stanovené v § 4 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, ani požadavky, které by mu umožňovaly zpracování plánů a projektů ÚSES. Jeho postup v dané věci tak odporuje zákonu o ochraně přírody a krajiny.
7. Rozhodnutí PÚ je v rozporu s ust. § 2 zákona, protože směřuje nikoliv k posílení ekologické stability krajiny, nýbrž naopak k jejímu oslabení.
8. Trasa cesty C2 je plánována přímo středem území, které je shromaždištěm zvěře, takže její realizace by mimo jiné znamenala poškození životních podmínek zvěře ve smyslu § 8 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti.
9. Rozhodnutí pozemkového úřadu je v rozporu s ust. § 2 zákona také z toho důvodu, že v důsledku nevhodného trasování cesty C2 nedojde k vytvoření podmínek pro racionální obhospodařování pozemků.

Odvolační orgán se v souladu s názorem soudu uvedeným v rozsudku vypořádal s jednotlivými námitkami následovně:

K první námitce je nutno konstatovat, že PÚ v tomto řízení postupoval dle správního řádu č. 71/1967 Sb., účinného do 31. 12. 2005, a nikoliv podle zákona č. 500/2004 Sb., (nového) správního řádu (řízení zahájeno v prosinci 2005). Z tohoto důvodu neobstojí poukaz odvolatelů na úpravu obsaženou v § 2 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., neboť podle tohoto zákona nebylo v řízení postupováno. Není sporu o tom, že KPÚ představuje intenzivní zásah do stávajících vlastnických vztahů k nemovitostem. Pozemkové úpravy se nicméně provádějí ve veřejném zájmu a na základě zákona. Všichni vlastníci dotčených pozemků mají při provádění pozemkové úpravy právo na adekvátní náhradu, kterou se rozumí nově vytvořené scelené pozemky, které jsou přiměřené původním pozemkům co do kvality, výměry a vzdálenosti. Kritéria přiměřenosti (proporcionality) jsou tedy zakotvena v již zmíněném ustanovení v § 10 zákona o pozemkových úpravách, přičemž odvolatelé nedodržení těchto kritérií ve vztahu k jejich osobám žádným relevantním argumentem nezpochybnili.

U druhé námitky je třeba nejprve uvést, že při navrhování jednotlivých opatření je snahou zpracovatele a PÚ o jejich polyfunkčnost tzn., že se navrhuje jednotlivé prvky tak, aby naplnily nejen svou hlavní funkci, ale i funkci dalších opatření. Jde hlavně o zvýšení efektivity jejich vlivu na udržitelný rozvoj daného území, při úspoře předpokládaných investic a zachování podmínek pro racionální hospodaření vlastníků půdy. V tomto případě jsou všechny čtyři základní druhy opatření součástí dokumentace PSZ. Jedná se o kapitoly 7.2., 7.3., 7.4., 7.5. Až u vyčíslení změn druhů pozemků jsou údaje uvedeny společně za opatření protierozní a opatření k ochraně a tvorbě životního prostředí. Nelze popřít skutečnost, že v dokumentaci týkající se opatření k ochraně a tvorbě životního prostředí není žádná zmínka o lokálních biocentrech ani biokoridorech, které jsou součástí platného územního plánu. Toto lze považovat za pochybení zpracovatele pozemkových úprav, který i když byl vlastníky pozemků donucen nevymezovat parcelně tyto prvky ÚSES v PSZ, měl se o jejich existenci zmínit v příslušné kapitole a zdůvodnit, proč nebyly předmětem řešení. Tím, že tyto prvky nebyly řešeny v PSZ neznámá, že byly vyloučeny z územního plánu. Dle znaleckého posudku zpracovaného RNDr. Leo Burešem – Ekoservis, ve kterém jsou posouzeny KPÚ Třebnouševy z hlediska realizace ÚSES, se v závěru uvádí, že KPÚ jednoznačně zlepšily předpoklady pro realizaci funkčního ÚSES. I když pro nedostatek půdy nemohly vyčlenit pozemky pro všechny prvky ÚSES, které byly navrhovány územním plánem, učinily první krok a základní předpoklad. Rozhodně neuzavřely cestu dalšímu řešení, ale naopak ji otevřely. Odvolatelé vytýkané nerozlišení protierozních opatření a opatření k ochraně a tvorbě životního prostředí bylo pro vlastní schválení plánu zastupitelstvem nepodstatné, neboť byly schvalovány přímo jednotlivé prvky PSZ. Je nutno rovněž upozornit na ust. § 101 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění, ve kterém

se uvádí: „K pozemku určenému územním plánem nebo regulačním plánem pro veřejně prospěšnou stavbu nebo pro veřejně prospěšné opatření má obec nebo kraj, který je vymezil v územně plánovací dokumentaci, nebo stát podle příslušnosti k vlastnictví v souladu se zvláštními právními předpisy předkupní právo. Obec má též předkupní právo k pozemku určenému územním plánem nebo regulačním plánem pro veřejné prostranství. Vymezení veřejně prospěšné stavby nebo veřejně prospěšného opatření v územním plánu nebo regulačním plánu se po vydání opatření obecné povahy zasílá příslušnému katastrálnímu úřadu k vyznačení předkupního práva v katastru nemovitostí.“ Veřejně prospěšným opatřením dle ust. § 2 odst. 1 písm. m) téhož zákona je opatření nestavební povahy sloužící ke snížení ohrožení území a k rozvoji anebo k ochraně přírodního, kulturního a archeologického dědictví, vymezené ve vydané územně plánovací dokumentaci. Z výše uvedeného je zřejmé, že nejen pozemkové úpravy, ale i obec může v rámci těchto ustanovení zajistit realizaci ÚSES.

Třetí námitku považuje PÚ za irelevantní, jelikož obsahem závazné části územního plánu není regionální ÚSES, ale pouze lokální – místní ÚSES, jak je zřejmé i z výše uvedeného posudku zpracovaného RNDr. Leo Burešem – Ekoservis. Regionální ani neregionální prvky ÚSES do dotčeného území nezasahují. Zmiňované biokoridory mají parametry místní ÚSES a v PSZ se pouze neřeší, což neznamená, že se ruší v územním plánu, jak si to vykládají odvolatelé.

U čtvrté námitky odvolací orgán musí znovu zdůraznit, že PSZ neignoruje platný územní plán. Dle ustanovení § 9 odst. 12 zákona může pořizovatel územního plánu projednat PSZ jako změnu stávajícího územního plánu v případě, že PSZ zasahuje do platného územního plánu obce. Tím, že PÚ neřeší biokoridory a biocentra, nezasahuje do územního plánu. Je zcela zřejmé, že nedošlo ke zrušení žádné části územního plánu, tedy ani části obsahující ÚSES, když ten pouze nemohl být do PSZ plně promítnut. PÚ vycházel při zhotovení PSZ z reálných možností v době projednávání návrhu KPÚ, když jiný postup by za dané situace neumožnil schválení návrhu KPÚ (dosažení souhlasu s návrhem u vlastníků 75% výměry řešených pozemků - § 11 odst. 4 zákona). V současné době byly zahájeny práce na novém územním plánu Obce Třebnoušev. Pozemkový úřad spolupracuje se zpracovatelem územního plánu, který převezme prvky navržené pozemkovou úpravou do územního plánu. Současně budou aktualizovány i prvky ÚSES (např. přimknutí k prvkům navrženým pozemkovou úpravou, zajištěna chybějící návaznost na sousední katastrální území, apod.), které nebyly z výše uvedených důvodů do návrhu KPÚ promítnuty a budou nadále součástí nového územního plánu, jako tomu bylo v případě dosud platného územního plánu z roku 2002.

K páté námitce, týkající se zrušení biokoridorů, je z výše uvedeného patrné, že v územním plánu nedošlo k zrušení žádného z těchto biokoridorů. Jak vyplývá z posudku zpracovaného RNDr. Leo Burešem – Ekoservis, nelze v žádném případě hovořit o destrukci ÚSES. V závěru tohoto posudku v bodě 3 je mj. uvedeno „Pokud by byla přesně podle KPÚ protierozní opatření a opatření k tvorbě a ochraně životního prostředí realizována, byla by z hlediska ÚSES jejich funkčnost omezená. Je však jednoznačné, že i touto omezenou realizací by nezlepšil stav krajiny, její ekologická stabilita a biologická diverzita“.

Šestá námitka se opírá o ust. § 4 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, kde je uvedeno, že vymezení systému ekologické stability, zajišťujícího uchování a reprodukci přírodního bohatství, příznivé působení na okolní méně stabilní části krajiny a vytvoření základů pro mnohostranné využívání krajiny, stanoví a jeho hodnocení provádějí orgány územního plánování a ochrany přírody ve spolupráci s orgány vodohospodářskými, ochrany zemědělského půdního fondu a státní správy lesního hospodářství. Z celého spisu je zřejmé, že ze strany PÚ nedošlo k vymezování ÚSES ve smyslu výše uvedeného ust. zákona o ochraně přírody a krajiny. Obecně v pozemkových úpravách dochází pouze k jejich upřesňování do konkrétních parcel v katastrální mapě na základě již vymezených ÚSES výše

uvedenými orgány, které obdržely k vyjádření návrh PSZ a nevznesly vůči němu žádné námítky. Zde je třeba rovněž připomenout sdělení Odboru životního prostředí Městského úřadu Hořice č.j. MUHC-ŽP/39035/2008/AK ze dne 16.12. 2008, ve kterém tento orgán prohlašuje, že nedošlo k pochybení při uplatňování kompetencí daných zákonem o ochraně přírody a krajiny.

K sedmé námitce odvolacímu orgánu nezbyvá než znovu se odvolat na posudek, ve kterém znalec v závěru (bod 3) konstatuje, že realizací PSZ dojde k zlepšení stavu krajiny, její ekologické stability a biologické diverzity.

V právním předpise uvedeném v osmé námitce není v žádném z jeho ustanovení definován pojem „pravidelné shromaždiště zvěře“. Lze sice dovodit, že se jedná o tzv. stávaníště zvěře (viz Metodická instrukce ZP22/2011 Ministerstva životního prostředí), tedy přehledné místo, kde se v zimním období zdržuje např. srnčí zvěř zejména z důvodu její lepší bezpečnosti. Taková skupina zvířat se však prokazatelně nezdržuje jen na jednom místě a není odkázána pouze na jednu lokalitu. Zvířata naopak migrují dle vhodnosti okamžitých podmínek pro pobyt z hlediska jejich bezpečnosti, dostatku potravy, počasí. Pozitiva, která naopak přinese realizace návrhu KPÚ jako celku, jistě zlepši podmínky pro pobyt zvěře v krajině.

Poslední námitka týkající se umístění polní cesty C 2 je rovněž neopodstatněná. Nově navržená část cesty C 2 vede po pozemcích využívaných jako orná půda, je napojena na již postavenou cestu v sousedním k.ú. Rašín a logicky doplňuje stávající cestní síť. Tato cesta naplňuje svůj účel, tj. zpřístupňuje pozemky vlastníkům a také odklání provoz zemědělské techniky mimo intravilán obce. Na navržené trase nebyla zjištěna žádná nadměrně zamokřená místa, která by neumožňovala výstavbu cesty. Ze starých mapových podkladů je zřejmé, že trasa navržené cesty vede v místech, kde se původně v mapách bývalého pozemkového katastru nacházela parcela č. PK 299 vedená jako pastvina ve tvaru pruhu o šířce kolem 3 m. Z tohoto lze dovozovat, že se v minulosti jednalo o mez, která byla později, v době socialistického zemědělství, rozorána. Tyto meze v minulosti v mnoha případech sloužily právě jako polní cesty. Nikde není zmínka o žádném odvodňovacím kanále, jak uvádí odvolatelé. V této lokalitě není zaneseno v příslušných mapových podkladech ani žádné meliorační zařízení. Na závěr je nutno ještě podotknout, že i návrh trasy této cesty jako součásti PSZ byl projednáván na jednáních sboru zástupců a na zasedání zastupitelstva obce a nebyly k tomuto prvku PSZ vzneseny žádné připomínky.

PÚ sdělil odvolacímu orgánu, že v současné době byly zahájeny práce na novém územním plánu Obce Třebnouševy. PÚ spolupracuje se zpracovatelem územního plánu, který převezme prvky navržené pozemkovou úpravou do územního plánu. Současně budou aktualizovány i prvky ÚSES (např. přimknuty k prvkům navrženým pozemkovými úpravami, zajištěna chybějící návaznost na sousední katastrální území, apod.), které nebyly z uvedených důvodů do návrhu KPÚ promítnuty a budou nadále součástí nového územního plánu, jako tomu bylo v případě dosud platného územního plánu z roku 2002.

Dle názoru soudu by se odvolací orgán měl zabývat také tím, zda odvolatelům v daném řízení přísluší oprávnění hájit a prosazovat veřejný zájem na ochraně životního prostředí a zda mohli být namítanými pochybeními správního orgánu I. stupně, pokud k nim skutečně došlo, podstatným způsobem zkrácení na svých právech. V této věci odvolací orgán odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu 9 AS 34/2011. Tento judikát, byť se v něm jedná o řešení věci zcela odlišné, lze aplikovat jako obecný princip i v dané věci. Nejvyšší správní soud zde konstatuje, že ochrana veřejných zájmů je záležitostí příslušných orgánů státní správy, které do řízení, formou závazných stanovisek, tuto ochranu zájmu veřejnosti promítají. Na toto je pamatováno v zákoně o pozemkových úpravách v § 6 odst. 6, kde PÚ je uložena povinnost vyrozumět o zahájení řízení o pozemkových úpravách dotčené správní

úřady a tyto stanoví do 30 dnů po obdržení vyrozumění podmínky k ochraně zájmů podle zvláštních právních předpisů. Dotčeným orgánům se rovněž předkládá k vyjádření i zpracovaný návrh PSZ (§ 9 odst. 10 zákona). Odvolatelé na svých právech krácení v žádném případě nebyli. Nově navrhované pozemky jsou ve stejných lokalitách. Odvolací orgán nezjistil, že by odvolatelé byli nějakým způsobem znevýhodněni oproti ostatním vlastníkům. Nově navržené pozemky zapsané na LV č. 40 splňují kritéria přiměřenosti (§10 zákona) ve výměře, ceně a vzdálenosti. Všechny pozemky jsou rovněž přístupné. Neřešením některých prvků místního ÚSES nebyly omezeny žádným způsobem práva odvolatelů. Každý vlastník nemovitostí vstupujících do pozemkových úprav musí akceptovat nový stav, bylo-li ho dosaženo správným procesním postupem a byly-li současně dodrženy zákonem stanovené podmínky, omezení a regulativy.

Po prošetření celého spisového materiálu dospělo ministerstvo ke zjištění, že pozemkové úpravy v k. ú. Třebnouševs nebyly provedeny v rozporu se zákonem a ani nebyly zjištěny takové vady, které by mohly být důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí. Z tohoto důvodu potvrdilo prvoinstanční rozhodnutí.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat (§ 59 odst. 4 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů.).

Ing. Jaroslav Vítek, MBA
vrchní ředitel sekce
Ústřední pozemkový úřad

Rozdělovník – na doručenkou obdrží:

- I. Ing. Jaroslava Karešová, zastoupená JUDr. Ing. Martinem Florou, Dr., advokátem se sídlem Lidická 57, 602 00 Brno
Rudolf Polívka, zastoupen JUDr. Ing. Martinem Florou, Dr., advokátem se sídlem Lidická 57, 602 00 Brno
- II. ostatním účastníkům řízení se podle § 11 odst. 6 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, rozhodnutí oznamuje veřejnou vyhláškou, vyvěšenou po dobu 15 dnů na úřední desce v budově Ministerstva zemědělství, Těšnov 17, Praha 1, úřední desce Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Jičín, a Obecního úřadu Třebnouševs
- III. Ministerstvo zemědělství, Pozemkový úřad Jičín (2x) se žádostí o zajištění vyvěšení tohoto rozhodnutí na úředních deskách příslušných úřadů (viz bod II. rozdělovníku)